

Europos Sąjungos
Taryba

Briuselis, 2023 m. vasario 6 d.
(OR. en)

6086/23

Tarpinstitucinė byla:
2023/0022 (NLE)

PI 10
AGRI 43

PRIDEDAMAS PRANEŠIMAS

nuo:	Europos Komisijos generalinės sekretorės, kurios vardu pasirašo direktorė Martine DEPREZ
gavimo data:	2023 m. vasario 6 d.
kam:	Europos Sąjungos Tarybos generalinei sekretorei Thérèse BLANCHET
Komisijos dok. Nr.:	COM(2023) 54 final
Dalykas:	Pasiūlymas dėl TARYBOS SPRENDIMO, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas (ES) 2019/1754 dėl Europos Sąjungos prisijungimo prie Lisabonos susitarimo dėl kilmės vietos nuorodų ir geografinių nuorodų Ženevos akto

Delegacijoms pridedamas dokumentas COM(2023) 54 final.

Pridedama: COM(2023) 54 final

EUROPOS
KOMISIJA

Briuselis, 2023 02 06
COM(2023) 54 final

2023/0022 (NLE)

Pasiūlymas

TARYBOS SPRENDIMAS

**kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas (ES) 2019/1754 dėl Europos Sąjungos
prisijungimo prie Lisabonos susitarimo dėl kilmės vietos nuorodų ir geografinių
nuorodų Ženevos akto**

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

• Pasiūlymo pagrindimas ir tikslai

1958 m. Lisabonos susitarimu dėl kilmės vietos nuorodų apsaugos ir jų tarptautinės registracijos buvo sukurta specialioji sąjunga (toliau – specialioji sąjunga) Sąjungos dėl pramoninės nuosavybės apsaugos sistemoje, kuri buvo įsteigta 1883 m. kovo 20 d. Paryžiuje pasirašyta Konvencija dėl pramoninės nuosavybės saugojimo (toliau – Paryžiaus konvencija). Jo susitariančiosios šalys yra įsipareigojusios savo teritorijose saugoti kitų susitariančiųjų šalių produktų kilmės vietos nuorodas, kurios yra pripažintos ir saugomos kilmės šalyje ir registruotos PINO tarptautiniame biure, nebent per vienus metus nuo prašymo registruoti pateikimo jos paskelbtų negalinčios užtikrinti apsaugos.

Lisabonos susitarimas buvo peržiūrimas nuo 2009 m. iki 2015 m. Peržiūromis buvo siekiama i) patobulinti jo dabartinę sistemą, ii) įtraukti nuostatas, kuriomis nurodoma, kad Lisabonos sistema taip pat yra taikoma geografinėms nuorodoms (toliau – GN), ir iii) įtraukti galimybę prisijungti tarpvyriausybiniams organizacijoms, pavyzdžiui, ES. 2015 m. gegužės 11–21 d. Ženevoje vyko PINO diplomatinė konferencija. 2015 m. gegužės 20 d. konferencijoje priimtas Lisabonos susitarimo dėl kilmės vietos nuorodų ir geografinių nuorodų Ženevos aktas (toliau – Ženevos aktas).

2018 m. liepos 27 d. Komisija, remdamasi Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 207 straipsniu ir 218 straipsnio 6 dalies a punktu, pateikė pasiūlymą dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos prisijungimo prie Ženevos akto (dokumentas COM(2018) 350 *final*). Atsižvelgiant į išimtinę Europos Sąjungos kompetenciją derėtis dėl šio akto, tame pasiūlyme buvo numatyta, kad prie jo prisijungs tik Europos Sąjunga.

2019 m. kovo 15 d. Taryba perdavė Europos Parlamentui Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos prisijungimo prie Lisabonos susitarimo dėl kilmės vietos nuorodų ir geografinių nuorodų Ženevos akto, kuriuo visos to pageidaujančios valstybės narės įgaliojamos prisijungti prie šio akto kartu su Europos Sąjunga, projektą. Sprendimo projektą Parlamentas patvirtino 2019 m. balandžio 16 d.

Kadangi Komisija tam projektui nepritarė, 2019 m. spalio 7 d. Taryba Sprendimą (ES) 2019/1754 vieningai priėmė pagal SESV 293 straipsnio 1 dalį.

Reglamento (ES) 2019/1754 3 straipsnyje nustatyta:

„To pageidaujančioms valstybėms narėms leidžiama kartu su Sąjunga ratifikuoti Ženevos aktą arba atitinkamai prie jo prisijungti, atsižvelgiant į Sąjungos interesus ir visapusiškai gerbiant išimtinę jos kompetenciją.“

To paties sprendimo 4 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Remiantis ES sutarties 17 straipsnio 1 dalimi, specialiojoje sąjungoje [Europos] Sąjungai ir visoms valstybėms narėms, kurios ratifikuoja Ženevos aktą arba prie jo prisijungia pagal šio sprendimo 3 straipsnį, atstovauja Komisija. Sąjunga yra atsakinga už tai, kad būtų užtikrintas Sąjungos ir valstybių narių, kurios ratifikuoja Ženevos aktą arba prie jo prisijungia pagal šio sprendimo 3 straipsnį, naudojimasis teisėmis ir įsipareigojimų vykdymas.“

Į Tarybos posėdžio protokolą įtrauktame pareiškime, susijusiame su to sprendimo priėmimu, Komisija, viena vertus, prieštaravo tam, kad visos to pageidaujančios Europos Sąjungos valstybės narės galėtų būti įgaliosios kartu su Sąjunga ratifikuoti Ženevos aktą arba prie jo prisijungti, ir, kita vertus, nurodė, kad ji būtų pasirengusi pritarti tam, kad septynioms valstybėms narėms, kurios jau ilgą laiką buvo Lisabonos susitarimo šalys ir pagal šį susitarimą įregistravo daug intelektualinės nuosavybės teisių, būtų leista prisijungti prie Ženevos akto siekiant Sąjungos interesų.

2019 m. lapkričio 26 d. Europos Sąjunga deponavo savo prisijungimo prie Ženevos akto dokumentą, todėl buvo pasiektas jam įsigaliooti būtinas penkių narių skaičius. Ženevos aktas įsigaliojo po trijų mėnesių – 2020 m. vasario 26 d.

2020 m. sausio 17 d. Komisija, remdamasi SESV 263 straipsniu, pateikė ieškinį, kuriuo siekė iš dalies panaikinti Sprendimą (ES) 2019/1754. Komisija užginčijo Tarybos sprendimą Teisingumo Teisme, kaip pirmąjį pagrindą nurodydama tai, kad Taryba pažeidė kompetencijos suteikimo principą ir Komisijos iniciatyvos teisę. Nors Komisija paprašė Teisingumo Teismo panaikinti Sprendimą (ES) 2019/1754 tiek, kiek juo visoms valstybėms narėms leidžiama prisijungti prie Ženevos akto, ji taip pat paprašė Teisingumo Teismo palikti galioti sprendimą septynioms valstybėms narėms, kurios jau yra Lisabonos susitarimo narės. Priešingu atveju tos valstybės narės prarastų pirmumo teises, susijusias su kilmės vietos nuorodomis, jau įregistruotomis jų vardu pagal Lisabonos susitarimą.

Teisingumo Teismas sprendimą priėmė 2022 m. lapkričio 22 d. Jis iš esmės atsižvelgė į Komisijos pateiktus argumentus ir 2022 m. gegužės 19 d. pateiktą generalinio advokato išvadą. Teismas išvadose dėl esmės visų pirma pripažino, kad išlaikyti kilmės vietos nuorodų, įregistruotų pagal Lisabonos susitarimą septyniose valstybėse narėse, kurios jau yra to susitarimo šalys, apsaugos pirmenybę ir tęstinumą yra būtina, visų pirma remiantis ES sutarties 4 straipsnio 3 dalyje įtvirtintu Sąjungos ir valstybių narių lojalaus bendradarbiavimo principu, kad būtų apsaugotos dėl šių nacionalinių registracijų įgytos teisės.

Teismas panaikino 2019 m. spalio 7 d. Sprendimo (ES) 2019/1754 dėl Europos Sąjungos prisijungimo prie Ženevos akto 3 straipsnį ir 4 straipsnį tiek, kiek jame nurodomos valstybės narės.

Teismas paskelbė, kad panaikintų Sprendimo (ES) 2019/1754 dalių padariniai turi galioti tik tiek, kiek jie susiję su valstybėmis narėmis, kurios sprendimo paskelbimo dieną jau buvo pasinaudojusios to sprendimo 3 straipsnyje numatytu leidimu ratifikuoti Ženevos aktą arba prie jo prisijungti kartu su Europos Sąjunga, kol per protingą terminą, kuris neturėtų viršyti šešių mėnesių nuo tos dienos, įsigalios naujas Tarybos sprendimas.

Todėl būtina per šešis mėnesius priimti Sprendimo (ES) 2019/1754 pakeitimus, kad valstybės narės, kurios yra Lisabonos susitarimo narės, taip pat galėtų tapti Ženevos akto narėmis, siekiant užtikrinti, kad jos galėtų išsaugoti pirmumo teises, susijusias su kilmės vietos nuorodomis, jau įregistruotomis jų vardu pagal Lisabonos susitarimą.

Šiame pasiūlyme pateikiami šie siūlomi pakeitimai.

- **Suderinamumas su toje pačioje politikos srityje galiojančiomis nuostatomis**

ES nustatė vienodas ir išsamias Žemės ūkio produktų geografinių nuorodų apsaugos sistemas: 1970 m. – vynu, 1989 m. – spiritinių gėrimų, 1991 m. – aromatizuotų vynu, 1992 m. – kitų žemės ūkio produktų ir maisto produktų. Produktų, kurie yra įtraukti į šias sistemas, saugomiems pavadinimams taikoma plataus masto apsauga visoje ES remiantis bendrosios paraiškos procedūra. Šiuo metu pagrindinės su vynu susijusios nuostatos yra nustatytos 2013 m. gruodžio 17 d. Reglamente (ES) Nr. 1308/2013, su spiritiniais gėrimais – 2019 m. balandžio 17 d. Reglamente (ES) 2019/787, o su žemės ūkio produktais, maisto produktais ir aromatizuotais vynais – 2012 m. lapkričio 21 d. Reglamente (ES) Nr. 1151/2012.

- **Suderinamumas su kitomis Sąjungos politikos sritimis**

Pasiūlymas dera su ES bendrąja geografinių nuorodų apsaugos skatinimo ir stiprinimo sudarant dvišalius, regioninius ir daugiašalius susitarimus politika.

2. TEISINIS PAGRINDAS, SUBSIDIARUMO IR PROPORCINGUMO PRINCIPAI

- **Teisinis pagrindas**

Atsižvelgiant į Sutarties dalyką, Tarybos sprendimas turėtų būti grindžiamas SESV 207 straipsniu ir 218 straipsnio 6 dalies a punkto v papunkčiu.

- **Subsidiarumo principas (neišimtinės kompetencijos atveju)**

Pagal Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnio 3 dalį, subsidiarumo principas netaikomas srityse, kuriose ES turi išimtinę kompetenciją.

- **Proporcingumo principas**

Siūlomi pakeitimai yra būtini siekiant išlaikyti kilmės vietos nuorodų, įregistruotų pagal Lisabonos susitarimą septyniose valstybėse narėse, kurios jau yra to susitarimo šalys, apsaugos pirmenybę ir tęstinumą, remiantis ES sutarties 4 straipsnio 3 dalyje įtvirtintu Sąjungos ir valstybių narių lojalaus bendradarbiavimo principu, kad būtų apsaugotos dėl šių nacionalinių registracijų įgytos teisės.

- **Priemonės pasirinkimas**

Atsižvelgiant į Ženevos akto 28 straipsnį (Galimybė tapti šio Akto šalimi), Tarybos sprendimas, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas (ES) 2019/1754, yra tinkama teisinė priemonė. Atsižvelgiant į Sutarties dalyką, Tarybos sprendimas dėl dalinio keitimo turėtų būti grindžiamas SESV 207 straipsniu ir 218 straipsnio 6 dalimi.

3. EX POST VERTINIMO, KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMO REZULTATAI

- **Galiojančių teisės aktų *ex post* vertinimai / tinkamumo patikrinimai**

Netaikoma.

- **Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis**

ES prisijungimo prie Lisabonos susitarimo dėl kilmės vietos nuorodų ir geografinių nuorodų Ženevos akto veiksmų gairės buvo paskelbtos 2017 m. gruodžio 21 d. ir jose nurodytas

terminas, iki kurio suinteresuotosios šalys gali teikti pastabas (2018 m. sausio 18 d.). Gautos 8 pastabos.

- **Tiriamųjų duomenų rinkimas ir naudojimas**

Netaikoma.

- **Poveikio vertinimas**

Geresnio reglamentavimo gairėse išaiškinta, kad poveikio vertinimas turi būti atliekamas tik tada, kai jis yra naudingas – tai nustatoma kiekvienu atveju atskirai. Iš esmės tais atvejais, kai Komisija turi tik nedideles pasirinkimo galimybes arba jų visai neturi, poveikio vertinimas nėra reikalingas. Taip yra šiuo atveju, nes pagal 2022 m. lapkričio 22 d. Teismo sprendimą reikalaujama skubiai imtis veiksmų siekiant priimti Tarybos sprendimą, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos sprendimas (ES) 2019/1754 ir apsaugomos atitinkamų valstybių narių teisės.

- **Reglamentavimo tinkamumas ir supaprastinimas**

Netaikoma.

- **Pagrindinės teisės**

Europos Sąjungos prisijungimas prie Lisabonos susitarimo Ženevos akto padės įgyvendinti Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 17 straipsnio 2 dalį, kurioje numatyta, kad intelektinė nuosavybė turi būti saugoma.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Netaikoma.

5. KITI ELEMENTAI

- **Įgyvendinimo planai ir stebėseną, vertinimas ir ataskaitų teikimo tvarka**

Netaikoma.

- **Aiškinamieji dokumentai (direktyvoms)**

Netaikoma.

- **Išsamus konkrečių pasiūlymo nuostatų paaiškinimas**

Netaikoma.

Pasiūlymas

TARYBOS SPRENDIMAS

kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas (ES) 2019/1754 dėl Europos Sąjungos prisijungimo prie Lisabonos susitarimo dėl kilmės vietos nuorodų ir geografinių nuorodų Ženevos akto

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 207 straipsnį kartu su 218 straipsnio 6 dalies a punktu,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento pritarimą,

kadangi:

- (1) 1958 m. spalio 31 d. Lisabonos susitarimas dėl kilmės vietos nuorodų apsaugos ir jų tarptautinės registracijos (toliau – Lisabonos susitarimas) yra Pasaulinės intelektinės nuosavybės organizacijos (PINO) administruojamas susitarimas. Lisabonos susitarimu Sąjungos dėl pramoninės nuosavybės apsaugos sistemoje sukuriamą specialią sąjungą (toliau – specialioji sąjunga). Prie jos gali prisijungti Paryžiaus konvencijos dėl pramoninės nuosavybės saugojimo šalys. Jos susitariančiosios šalys yra įsipareigojusios savo teritorijose saugoti kitų susitariančiųjų šalių produktų kilmės vietos nuorodas, kurios yra pripažintos ir saugomos kilmės šalyje ir įregistruotos PINO tarptautiniame biure, nebent per vienus metus nuo prašymo įregistruoti pateikimo jos paskelbtą negalinčios užtikrinti apsaugos;
- (2) septynios valstybės narės – Bulgarija, Čekija, Italija, Portugalija, Prancūzija, Slovakija ir Vengrija – yra Lisabonos susitarimo šalys. Pati Sąjunga nėra Lisabonos susitarimo šalis, nes prie jo prisijungti gali tik valstybės;
- (3) po Lisabonos susitarimo peržiūros, 2015 m. gegužės 20 d. PINO diplomatinėje konferencijoje priimtas Lisabonos susitarimo dėl kilmės vietos nuorodų ir geografinių nuorodų Ženevos aktas (toliau – Ženevos aktas). Ženevos aktu kilmės vietos nuorodų apsauga teikiama visoms geografinėms nuorodoms, o tarpvyriausybiniams organizacijoms suteikiama teisė tapti jo susitariančiosiomis šalimis;
- (4) 2017 m. spalio 25 d. sprendime¹ Teismas nusprendė, kad derybos dėl Ženevos akto yra išimtinė Sąjungos kompetencija, pagal SESV 3 straipsnio 1 dalį suteikta jai bendros prekybos politikos srityje, nurodytoje SESV 207 straipsnio 1 dalyje;
- (5) 2018 m. liepos 27 d. Komisija, remdamasi Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 207 straipsniu ir 218 straipsnio 6 dalies a punktu, pateikė pasiūlymą dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos prisijungimo prie Ženevos akto².

¹ 2017 m. spalio 25 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Komisija prieš Tarybą (patikslintas Lisabonos susitarimas)*, C-389/15, EU:C:2017:798.

² COM(2018) 350 *final*.

Atsižvelgiant į išimtinę Sąjungos kompetenciją derėtis dėl to akto, tame pasiūlyme buvo numatyta, kad prie jo prisijungs tik Sąjunga;

- (6) 2019 m. spalio 7 d. Taryba vieningai priėmė Sprendimą (ES) 2019/1754³ dėl Europos Sąjungos prisijungimo prie Ženevos akto pagal SESV 293 straipsnio 1 dalį. To sprendimo 3 straipsnyje nustatyta, kad to pageidaujančios valstybės narės yra įgaliotos kartu su Sąjunga ratifikuoti Ženevos aktą arba prie jo prisijungti. Sprendimo 4 straipsnyje nustatyta, kad specialiojoje sąjungoje Sąjungai ir visoms valstybėms narėms, kurios ratifikuoja Ženevos aktą arba prie jo prisijungia, atstovauja Komisija pagal ES sutarties 17 straipsnio 1 dalį. 4 straipsnyje taip pat nustatyta, kad Sąjunga yra atsakinga už tai, kad būtų užtikrintas Sąjungos ir valstybių narių, kurios ratifikuoja Ženevos aktą arba prie jo prisijungia, naudojimasis teisėmis ir įsipareigojimų vykdymas;
- (7) į Tarybos posėdžio protokolą įtrauktame pareiškime dėl Sprendimo (ES) 2019/1754 priėmimo Komisija prieštaravo tam, kad visos valstybės narės galėtų būti įgaliotos kartu su Sąjunga ratifikuoti Ženevos aktą arba prie jo prisijungti. Tačiau Komisija taip pat nurodė, kad būtų pasirengusi pritarti tam, kad septynioms valstybėms narėms, kurios yra Lisabonos susitarimo šalys ir kurios pagal tą susitarimą yra įregistravusios daug intelektinės nuosavybės teisių, galėtų būti leista prisijungti prie Ženevos akto siekiant Sąjungos interesų;
- (8) Ženevos aktas įsigaliojo 2020 m. vasario 26 d., praėjus trims mėnesiams po to, kai Sąjunga deponavo savo prisijungimo dokumentą ir dėl to buvo pasiektas būtinas penkių narių skaičius;
- (9) 2020 m. sausio 17 d. Komisija, remdamasi SESV 263 straipsniu, pateikė ieškinį, kuriuo siekė iš dalies panaikinti Sprendimą (ES) 2019/1754. Komisija užginčijo tą sprendimą Europos Teisingumo Teisme, kaip pirmąjį pagrindą nurodydama tai, kad Taryba pažeidė kompetencijos suteikimo principą ir Komisijos iniciatyvos teisę, o kaip antrąjį pagrindą – kad pažeista SESV 2 straipsnio 1 dalis, SESV 207 straipsnis ir pareiga motyvuoti;
- (10) nors Komisija paprašė Teismo panaikinti Sprendimą (ES) 2019/1754 tiek, kiek juo visoms valstybėms narėms leidžiama prisijungti prie Ženevos akto, ji taip pat paprašė Teismo palikti galioti sprendimą septynioms valstybėms narėms, kurios jau yra Lisabonos susitarimo narės. Jei būtų prarastos pirmumo teisės, susijusios su kilmės vietos nuorodomis, kurias šios valstybės narės jau yra įregistravusios pagal Lisabonos susitarimą, tai prieštarautų Sąjungos interesams;
- (11) Teisingumo Teismas sprendimą priėmė 2022 m. lapkričio 22 d⁴. Teismas panaikino Sprendimo (ES) 2019/1754 3 straipsnį ir 4 straipsnį tiek, kiek jame nurodomos valstybės narės;
- (12) tačiau Teisingumo Teismo sprendime taip pat pripažįstama būtinybė išlaikyti kilmės vietos nuorodų, įregistruotų pagal Lisabonos susitarimą septyniose valstybėse narėse, kurios jau yra jo šalys, apsaugos pirmenybę ir tęstinumą. Taigi Teismas paskelbė, kad panaikintų Sprendimo 2019/1754 dalių padariniai turi galioti tik tiek, kiek jie susiję su valstybėmis narėmis, kurios pasinaudojo leidimu ratifikuoti Ženevos aktą ar prie jo

³ 2019 m. spalio 7 d. Tarybos sprendimas 2019/1754 dėl Europos Sąjungos prisijungimo prie Ženevos akto (OL L 271, 2019 10 24, p. 12).

⁴ 2022 m. lapkričio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Komisija prieš Tarybą*, C-24/20, ECLI:EU:C:2022:911.

prisijungti, kol per protingą, ne ilgesnį nei šešių mėnesių terminą įsigalios naujas Tarybos sprendimas;

- (13) atsižvelgiant į Sąjungos išimtinę kompetenciją ir galimybę Sąjungai prisijungti prie Ženevos akto, tik griežtai pagrįstomis ir išimtinėmis aplinkybėmis valstybėms narėms gali būti leista kartu su Sąjunga prisijungti prie Ženevos akto ir toks prisijungimas turi būti leidžiamas iki tol, kol jis yra tinkamai pagrįstas Sąjungos interesais, ir turi išlikti funkciškai ribotas;
- (14) Reglamento (ES) 2019/1753⁵ 11 straipsnyje nustatytos pereinamosios nuostatos dėl valstybių narių nustatytų kilmės vietos nuorodų, jau įregistruotų pagal Lisabonos susitarimą. Remdamosi tomis nuostatomis, septynios valstybės narės, kurios yra Lisabonos susitarimo šalys, iki 2022 m. lapkričio 14 d. pranešė Komisijai apie savo pasirinkimą prašyti kilmės vietos nuorodų, jau įregistruotų pagal Lisabonos susitarimą, tarptautinės registracijos pagal Ženevos aktą;
- (15) todėl tikslinga iš dalies pakeisti Sprendimą (ES) 2019/1754, kad septynioms valstybėms narėms, kurios dar prieš priimant Ženevos aktą buvo Lisabonos susitarimo narės, būtų leista, visapusiškai gerbiant Sąjungos išimtinę kompetenciją, taip pat ratifikuoti Ženevos aktą arba prie jo prisijungti tik tiek, kiek tai būtina dėl Sąjungos interesų išsaugoti pirmumo teises, susijusias su kilmės vietos nuorodomis, kurias šios valstybės narės jau yra įregistravusios pagal Lisabonos susitarimą;
- (16) todėl Sprendimas (ES) 2019/1754 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Tarybos sprendimo (ES) 2019/1754 pakeitimai

Sprendimas (ES) 2019/1754 iš dalies keičiamas taip:

- (1) 3 straipsnis pakeičiamas taip:

„Valstybėms narėms, kurios 2020 m. vasario 26 d. buvo Lisabonos susitarimo⁶ šalys, leidžiama, visapusiškai gerbiant Sąjungos išimtinę kompetenciją, ratifikuoti Ženevos aktą arba prie jo prisijungti kartu su Sąjunga tik tiek, kiek šis prisijungimas yra būtinas siekiant dėl Sąjungos interesų išsaugoti prioritetines teises, susijusias su kilmės vietos nuorodomis, kurias šios valstybės narės jau yra įregistravusios pagal Lisabonos susitarimą, ir vykdyti Reglamento (ES) 2019/1753 11 straipsnyje nustatytas pareigas.“;

- (2) 4 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Remiantis ES sutarties 17 straipsnio 1 dalimi, specialiojoje sąjungoje Sąjungai ir toms valstybėms narėms, kurios ratifikavo Ženevos aktą arba prie jo prisijungė pagal šio sprendimo 3 straipsnį, atstovauja Komisija. Sąjunga yra atsakinga už tai, kad būtų

⁵ 2019 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/1753 dėl Sąjungos veiksmų prisijungus prie Lisabonos susitarimo dėl kilmės vietos nuorodų ir geografinių nuorodų Ženevos akto (OL L 271, 2019 10 24, p. 1).

⁶ Bulgarija, Čekija, Prancūzija, Italija, Vengrija, Portugalija ir Slovakija.

užtikrintas Sąjungos naudojimasis teisėmis ir įsipareigojimų vykdymas pagal šio sprendimo 3 straipsnį.“

2 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja septintą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Priimta Briuselyje

Tarybos vardu
Pirmininkas / Pirmininkė